

Acosada

Títol original: *Dis-moi juste que tu m'aimes* **Direcció:** Anne Le Ny **Guió:** Axella Cachman, Anne Le Ny **País:** França **Durada:** 111 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama, thriller
Interpretació: Omar Sy, Elodie Bouchez, Vanessa Paradis, José García... **Música:** Benjamin Esdraffo **Fotografia:** Laurent Dailland **Distribuïdora:** A Contracorriente **Estrena a Espanya:** 05/09/2025

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

El Julien i la Marie són una família feliç i una parella sòlida, fins al dia que l'Anaëlle, l'ex del Julien, torna a posar-se en contacte amb ell. Cegada per la gelosia, la Marie inicia per despit un romanç amb el Thomas, el seu nou cap. Aviat es veu envoltada per una perillosa espiral que amenaça alguna cosa més que el seu matrimoni... (FilmAffinity)

CRÍTICA

La perfecta imperfecció

El Julien i la Marie porten feliçment casats quinze anys, en un poblet de la Bretanya, l'antiga Armòrica. Ell és professor d'institut, ella treballa en una empresa de maquinària en un lloc de responsabilitat, tots dos són pares de dues filles. L'harmonia perilla quan després de molts anys d'absència torna l'Anaëlle, per qui el Julien va estar penjadet en el passat, però que se'n va anar de la regió sense donar explicacions; ara, divorciada, obrirà un bar amb estil. La Marie se sent insegura per aquesta presència del passat, fet que coincideix amb l'arribada des de París del Thomas, que audita la seva empresa, circumstància estressant. Convençuda que el Julien li ha estat infidel, iniciarà un afer amb el Thomas, relació tòxica que propicia un ascens, però també quelcom molt semblant a l'assetjament.

Anne Le Ny, més coneguda com a actriu, escriu i dirigeix aquest *thriller* dramàtic que explora la manca de confiança que pot minar les bases d'un matrimoni, on s'ajunten la gelosia, una autoestima baixa, i el reconeixement que les espurnes d'una relació del passat poden tornar a encendre's, fet que obliga a extremar la prudència. Això, barrejat amb l'obsessió creixent i delirant d'un cap vers una empleada, propicia una trama d'embolics i enganys que atrapa, i que convida a pensar en la feblesa i la grandesa de les persones, en les seves pulsions bàsiques i en les virtuts que ajuden a afrontar els problemes. Es pot estimar, ser fidel, valorar un projecte de família construït al llarg de quinze anys, i un es pot sentir vulnerable i despitós, i prendre el risc d'enegar-ho tot a rodar. Els mites de ser només amics, o que alguna cosa es quedi en secreta relació esporàdica sense conseqüències, proven la capacitat d'autoengany de tots els éssers humans, per no assumir responsabilitats de pes. Però el film mira també a la capacitat de perdó, pel que fa a l'ofès i a l'ofensor.

En aquest tipus de film, l'equilibri ho és tot, perquè es vol oferir una mena de faula moral, però no caure en la pesada moralitat simplista; i en aquesta tessitura, els personatges desequilibrats, poden arribar a ser grotescos. Le Ny sorteja amb èxit aquests riscos, capgirant una mica el que és previsible, que els personatges d'Omar Sy i Vanessa Paradis reprenguin el seu amor d'antany, per posar el focus en els rumbos que pren la relació dels interpretats per Élodie Bouchez i José García, subalterna i cap amb comandament a la plaça. D'aquesta manera se suggereix, a través del subtext d'una tècnica artesanal de ceràmica amb fissures en què és experta la germana de la Marie, anomenada al Japó *Kintsugi*, que hi ha situacions que poden ser restaurades i ser més boniques i sòlides que al principi.

José María Aresté – decine.com